

Det gik ikke ofte paa, at Philip Salomons indbød til virkeligt Selskab; men skete dette, var det altid i stor Stil. Ivan — Familjens beskikkede Ceremonimester — udfærdigede ved saadanne Lejligheder i Forvejen et formeligt Festprogram, som han forelagde Forældrene til Godkendelse, og han sørgede altid for en eller anden Overraskelse, paa hvilken han — som han sagde — »kunde opbygge Succes'en«, enten det nu var en særlig pragtfuld Blomsterudsmykning af Værelserne eller et originalt Indfald til Efterretten — eller til Kotillon, i Fald Talen var om Bal.

Han havde denne Gang gjort sig ganske særlige Anstrengelser. I sit (pludselig saa trist beskæmmende) Haab om, at Festen — foruden at være til Ære for de hjemvendte Nygifte og for Per — tillige kunde blive en Indvielseshøjtidelighed for dennes Størværk, havde han foreslaaet at illuminere Haven og at afbrænde et Fyrværkeri, hvad Philip Salomon imidlertid paa det bestemteste havde modsat sig. Dog havde han faaet Lov til efter Mørkets Frembrud at lade ophænge nogle